



## NOVI DIOGEN HAIKU PJESNICI



**Daniela Vuković**, novljanska slikarica, rođena je 20. srpnja 1975. u Novoj Gradiški. Nakon završene Srednje ekonomske škole u Novskoj diplomirala je marketing na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Danas živi i stvara u Novskoj.

Počeci njezine likovnosti vidljivi su u osnovnoj školi, a ozbiljnije sudjelovanje u likovnom životu započinje 1993. kao članica DLAN-a (Društva likovnih amatera Novske). Svoja likovna ostvarenja izlaže na skupnim izložbama u Novskoj, Jasenovcu i Zagrebu. Do sada je imala deset samostalnih izložaba, a o njoj i njenom radu pisano je u *Kutinskom vodiču* 2003. i u *Pučkom kalendaru Sisačko-moslavačke županije* za 2004.

Likovno je ilustrirala zbirku haiku poezije *Šljivin cvijet* (2001.) Alojza Buljana i slikovnicu *Tajanini ogrci* (2004.) Jasne Popović-Poje u izdanju Ogranka Matice hrvatske Novska. Suradnju s Alojzom Buljanom nastavlja i kroz zagonetačku reviju *Kvizorama* izradom crteža za njegove rebuse.

U likovnom izrazu Daniela Vuković koristi se uljem, akrilikom, pastelom, tušem i bojama za staklo. Osim slikarstvom bavi se i pisanjem poezije. Njezine su pjesme čitane na Radio postaji Novska, a prozni tekst o Novskoj objavljen je u knjizi *Novska - War time* u izdanju Poglavarstva grada Novske 1993.

Pjesme su joj objavljivane u *Haiku rokovnicima* (Ludbreg 2003., 2006., 2007.), *Haiku zbornicima* (Ludbreg 2003., 2005., 2006., 2007., 2008., 2011., 2012.), Antologiji ludbreških Haiku-zbornika 1998. - 2007. *Grana koja njiše zrele plodove* (Ludbreg 2008.), zbirci pjesama *Erato '04* (Međunarodni institut za književnost, Zagreb, 2004.) i u njezinom prvijencu *Iz ljubavi*, zbirci haiku poezije u izdanju Ogranka Matice hrvatske Novska, 2005.

Što se tiče pisanja, priča kreće ovako:

“Cijeli život, od kada znam za sebe, voljela sam crtati i slikati, ove godine sam obilježila 20 godina javnog predstavljanja, a pjesme sam počela pisati nekako u vrijeme rata. Na početku su one bile kao dio spomenara i dosta djetinjaste, no meni su tada značile sve, kao utjeha. Kako sam članica Matice hrvatske u Novskoj i već duže vrijeme surađujem s gospodinom Alojzom Buljanom koji je vrsni haiku pjesnik, tako sam i ja na njegov poticaj počela 1999. pisati haiku i wake... Za mene slikati i pisati znači disati, odnosno živjeti”.

GRAD DIŠE SA MNOM  
(živjeti s Novskom)

I grad moj spava  
dok mi misli šute.  
I prolaznici prazne slike  
gledaju u mojim očima.  
I onda su puste moje riječi  
što ih usne daruju,  
a duša izgubljena.  
Jer moj grad diše sa mnom.

## SUNČEV DRUG

Provozah se danas brzinom vjetra  
i uhvatih tragove sunca.  
Ogolih dušu  
obogativši je plamenom ljeta.

Provozah se danas brzinom vjetra  
i uhvatih osmijehe ljudi.  
Obogatih srce  
jer postadoh sunčev drug.

## HAIKU

Miris jeseni  
vjetar u život nosi  
budeći jutra

Gledam kroz prozor.  
Slušam kapljice kiše.  
Mirišem ljeto.

Listovi lipe  
slasno progovaraju  
divljinom vjetra

## TANKA

Ako ostaviš  
ovo srce u tuzi,  
propast će samo.  
Bluz je to plavokose  
željnje ljubavi tvoje.

Gdje stvarne slike  
nepovratno nestaju -  
rađa se život.  
Rađa se novi svijet -  
neka nova sudbina.

Toplina društva  
i hladan dodir gline.  
Vraćam se kući.  
Osmijeh na mom licu -  
čista ljubav u srcu.

Kava na stolu  
Dopire pjesma ptica  
Kraj osunčanih krošnji  
Dijalog s tišinom  
ugodnog ljetnog jutra.

NE KOPIRATI



Stiže oluja  
pobješnjela i ljuta  
srcu potrebna.  
Razotkrivene duše  
dišem punim plućima.

PR  
DIOGEN pro kultura  
<http://www.diogenpro.com>